

A harmadik esztendő

Az 1999 májusi, tisztújító közgyűléssel letelik a szerkesztőség — s vele a főszerkesztő — hároméves megbízása. Már csak fél évet töltünk együtt tisztelt olvasóinkkal a jelenlegi személyi összetételben, de azért tele vagyunk tervekkel, melyek — ha jók — előbb-utóbb valóra fognak válni.

Mint ahogyan sok tervünk — ha nem is mindegyik — vált valóra 1998-ban is. A 105. évfolyam is bővelkedett tematikus számokban s tematikus blokkokban. Talán az informatikai számunk, a virtuális világ realitásai váltotta ki a legnagyobb érdeklődést — a szám témájában Magyar Tudomány-ankétot szerveztünk a Szegedi Akadémiai Bizottság székházában. Újszerűen emlékeztünk meg az 1848. évi szabadságharc 150. évfordulójáról: a közismert hazai események helyett európai körképet adtunk a „népek tavaszáról”. Jó visszhangot kapott — s vitát is kiváltott — a fizika jövőjével foglalkozó tematikus blokkunk. Átnézve az 1998. évi tartalomjegyzéket, megállapítható, hogy a tanulmányok többsége tematikus számokban jelent meg. Ez a szerkesztőkre igen nagy terhet rótt — ám azzal az előnnyel járt, hogy tanulmányaink zömének írására mi kérjük fel a szerzőket, s ezzel markánsabban érvényesíthetünk szerkesztői elképzeléseket. Emiatt néha kiváló, de a tervezett tematikába nem illő tanulmányoknak hosszabb ideig kell várakozniuk.

Új rovatot nyitottunk, Magyar medicina címmel, Halmos Tamás professzor értő gondozásában, mely rövid idő alatt népszerű lett.

Történtek személyi változások. Csató Éva, aki nélkül nehéz elképzelni a Magyar Tudományt, megvált a felelős szerkesztői posztjától. Mindnyájunk öröme a szerkesztőség tagja maradt, s az általam igen fontosnak tartott könyvszemle rovatot szerkeszti. Az új felelős szerkesztő Hernádi Miklós lett, kinek igen nagy a tudományos szerkesztői gyakorlata s szerzőként is közismert.

Még néhány jóleső siker: megjelent a Magyar Tudomány Füzetek első száma Mi a nemzet? címmel, s el is fogyott. Felkerült honlapunk az Internet-re, ha szerény méretben is. Kisebb kudarcok: megszűnt a Duna Televízió Magyar Tudomány c. műsora. Elkészült, de még nem alkalmas kiadásra folyóiratunk 25 éves repertórium. És a főgond: a folyóirat megjelentetésének pénzzavarai. Az MTA Könyv- és Folyóirat-kiadási Bizottságának támogatása a folyóirat-kiadás felét fedezte. Az MTA Elnöksége kétszer is állást foglalt — 1997-ben és 1998-ban — a folyóirat kiadásának biztosításáról, de ennek csak részben tudott érvényt

szerezni. 1998 februárjában szerződést kötöttünk az Akadémiai Kiadóval, melyben a Kiadó vállalta a hiányzó finanszírozás pótlását — szponzorok szerzésével, hirdetések szervezésével. A közelmúltban a Kiadó vezetői ismételt ígéretet tettek kötelezettségeik betartására. Meggyőződésem, hogy Akadémiánknak — melynek immár 17 éve vagyok tagja — erkölcsi kötelessége e 159 éve alapított tudományos folyóirat fenntartása. Ehhez az évi teljes akadémiai költségvetés 0,06—0,08%-ára lenne szükség. Jól tudjuk, hogy a pénznek ezer helye van, de a Magyar Tudomány nem lehet ezredik a sorban. Az 1998. decemberi közgyűlésre — mely már lapzártánk után kezdődött — indítványt nyújtottunk be a finanszírozás megoldásáról.

Közben persze szerkesztjük a folyóiratot, előkészítjük következő tematikus számainkat — például a szimmetriáról, a vallástudományról — s bizakodunk, hogy az olvasó megtart bennünket kegyes jóindulatában.

Enyedi György

*Minden olvasónknak és szerzőnknek boldog új évet kívánunk!
A Magyar Tudomány szerkesztősége*
